

hvordan beskyttelsen af vidner i forbindelse med afgivelsen af vidneforklaring i retten skal håndteres.

Det vil derfor også efter min opfattelse være naturligt, at eventuelle spørgsmål om håndhævelse af rettens bestemmelse om dørlukning og overvejelser om bl.a. behovet for personale og om placeringen af venteværelser som anført af politimesteren inddrages i de lokale drøftelser med henblik på at sikre den bedst mulige vidnebeskyttelse i retten.

Ad spm. nr. S 933

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Skaarup stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2000-01, forhandlingerne side 3192, lød således:

Til justitsministeren (21/12 2000) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt det er i tråd med regeringens politik og generelle retsopfattelse, at tre andengenerationsindvandrere på 16 og 17 år ikke har fået en eneste dag i fængsel, selv om de er blevet dømt for at have tvunget en puring pige til oralsex, ligesom ministeren med udgangspunkt i den konkrete sag, hvor anklageren foreløbig har afvist at anke dommene, blandt andet med den begrundelse, at drengene bag sexovergrebet ikke er ret gamle, bedes tage de fornødne initiativer til at sørge for, at dette sker?«

Supplerende svar (20/4 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Strafniveauet i voldtægtssager gav sidste år anledning til betydelig offentlig debat bl.a. på baggrund af en konkret sag, hvor retten i Århus idømte flere unge mænd delvis betingede fængselsstraffe for voldtægt af en 14-årig pige. Det blev i den forbindelse bl.a. omtalt, at der i de senere år var sket et generelt fald i strafflængden i voldtægtssager.

Justitsministeriet anmodede på den baggrund Rigsadvokaten om at undersøge udvik-

lingen i straffniveauet i voldtægtssager. Resultatet af denne undersøgelse forelå i januar måned i år.

Undersøgelsen viste, at straffniveauet i voldtægtssager generelt faldt i 1970'erne og frem til midten af 1980'erne. Undersøgelsen viste samtidig, at der ikke er grundlag for at antage, at straffniveauet for sammenlignelige voldtægtssager er faldet siden midten eller slutningen af 1980'erne.

Rigsadvokatens undersøgelse pegede imidlertid på nogle tilfælde, hvor der kan være grund til at se nærmere på, om strafudmålingen ligger på et rimeligt niveau. Det drejer sig navnlig om sager om overfaldsvoldtægt og om sager, hvor voldtægten er begået af flere i forening.

Rigsadvokaten har derfor nu efter aftale med mig iværksat en indkaldelsesordning, som indebærer, at han får forelagt alle fældende byretsdomme i voldtægtssager med henblik på at vurdere, om der er behov for at anke domme med henblik på skærpelse af straffen.

Rigsadvokatens undersøgelse viste endvidere, at strafudmålingen i voldtægtssager afhænger af en lang række forhold ved den enkelte sag. Blandt de forhold, der har betydning for strafudmålingen, er voldtægts karakter og grovhed, gerningsmandens alder, og om gerningsmanden har begået andre lignende forhold.

Politimesteren i Glostrup og Statsadvokaten for Sjælland har om den sag, som spørgeren omtaler, oplyst, at man efter en vurdering af omstændighederne i sagen og af de tiltaltes alder og tidligere vandel ikke fandt grundlag for at anke dommen, uagtet straffen skønnedes at være udmålt i underkanten af det rimelige. Statsadvokaten har bl.a. henvist til, at der i en sag som den omhandlede altid må forventes at ske en helt konkret afvejning af de nævnte forhold. Statsadvokaten har tilføjet, at sagen derfor heller ikke fandtes egnet til ankebehandling med henblik på en generel prøvelse af strafudmålingsniveauet for sager vedrørende seksualkriminalitet af den omhandlede art, og at der tilsvarende ikke med dommen fandtes at være grundlag en ny, generelt lempeligere retspraksis på området.

Jeg må – ligesom Rigsadvokaten har gjort i sin udtalelse til mig – henholde mig hertil.